

[Landbrugsministeren]

for at han kan udøve sin ret, men det offentlige deltager ikke i opkrævning af afgiften. Det må man altså selv finde ud af, og det kan man nok også finde ud af, når der ikke er flere. Forædlerne har i hvert fald sagt, at de er tilfredse med, at det kan foregå på den måde.

Til hr. Rahbæk Møller vil jeg sige, at GATT-aftalen siger, at man på den ene eller den anden måde skal foretage sig noget med sortsbeskyttelse. Det kan være ved at gå ind i UPOV-konventionen, som vi gerne ser ulandene gør. Når de er i den konvention, bestemmer de selv, hvordan deres betalingssystem skal være. Det er ikke noget, EF vil blande sig i. EF laver en forordning, der gælder for EF's eget område og ikke mere.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg og Socialdemokratiet var dengang og er i dag stolte af den dagsorden, og derfor er jeg da egentlig også ked af at måtte sige, at hr. Rønholt ikke har ret. Det var ikke os, der var bannerføreren; æren tilkommer faktisk Socialistisk Folkeparti. Man kan også se af den rækkefølge, partierne er nævnt i forbindelse med fremsættelse af dagsordenen, at det faktisk var SF's initiativ. Men vi tilsluttede os den gerne, og vi var glade for den og stolte af den.

Og så siger hr. Rønholt: Jamen det dér lille hjørne, der hedder farmer's privilegier, kunne man måske nok være kommet videre med. Jeg kan kun sige, at den daværende industriminister ønskede – og det var jo baggrunden for, at debatten overhovedet blev rejst i januar 1991 – at Danmark uden forbehold af nogen art skulle tilslutte sig direktivforslaget, som det lå, og dér var – i forhold til i dag – hovedklumperne, at der ikke var noget farmer's privilegier, og at der ikke var noget forbud mod dobbeltbeskyttelse.

Men jeg kan godt se, at det er lidt meget at forlange eller forventes, at hr. Rønholt skal indrømme, at det faktisk var godt, vi fik dagsordenen, og at vi er nået til et fornuftigt resultat, selv om jeg erkender, at det ikke opfylder dagsordenen 100 pct. Havde det gjort det, havde vi ikke behøvet debatten her i dag, for her skulle netop tages stilling til de punkter, hvor dagsordenen ikke blev opfyldt.

Jeg beder undskyldte, at jeg forventede, at hr. Rønholt skulle indrømme, at den ikke var blevet så ringe endda.

Hermed sluttede forhandlingen.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Første behandling af lovforslag nr. L 260:

Forslag til lov om sikring af røgfri miljøer i offentlige lokaler, transportmidler og lignende.

Af sundhedsministeren (Torben Lund).

(Fremsat 18/5 94).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Holger Graversen (S):**

Jeg er sikker på, at både rygere og ikkerygere hilser dette lovforslag om sikring af røgfri miljøer velkommen. Det viser sig jo nemlig, at ca. halvdelen af alle arbejdspladser i Danmark hverken har regler eller aftaler om tobaksrygning, hvilket i øvrigt er årsag til megen uro og utilfredshed.

Der er undersøgelser nok, der påviser tobakens miljø- og sundhedsmæssige skadevirkninger. Der er undersøgelser nok, der påviser det sundhedsskadelige i at ryge selv. Og sidst, men ikke mindst, er der undersøgelser nok, der påviser det sundhedsfarlige i at være passivryger: at blive udsat for andres røg.

Tobaksskaderådet har således vurderet hele 18 befolkningsundersøgelser, som klart viser en forøget risiko både ved aktiv og passiv rygning for f.eks. lungekræft og åreforkalkning bl.a. i hjertets kranspulsårer. Der er også påvist en række andre gener som øjenirritation, hoste, bronkitis og hovedpine især for allergikere og børn. Og børn af rygere har f.eks. behov for flere lægetilkald og hospitalsindlæggelser end børn af ikkerygere.

Vi ved også, at middelevetiden i Danmark de seneste 10-12 år er reduceret i forhold til andre OECD-lande, som vi plejer at sammenligne os med. Middelevetidsudvalget har efterfølgende påpeget og dokumenteret, at den vigtigste enkeltårsag til dette er det høje tobaksforbrug.

Der er således begrundelser nok for sundhedsministerens og regeringens lovinitiativ. Den daværende sundhedsminister udsendte ganske vist i 1988 et cirkulære om røgfri miljøer på det statslige område, men en undersøgelse